

Isten épülete

***Kulcsvers: „Mert más alapot senki nem tehet,
mint azt, amely már lerakva van, azaz Jézus
Krisztus.”***

1 Korinthus 3:11

***Kiválasztott igeszakasz:
1 Korinthus 3:9-17***

Bármilyen szép és szerkezetileg stabil is legyen egy épület, ha nem megfelelő alapra épül, nem fog megmaradni. Hamarosan repedések jelennek meg, a padló és a falak meggörbülnek, a tető megsüllyed, darabok kezdenek lehullani, és az egykor ember keze által emelt impozáns műalkotás használhatatlanná válik, elhagyatott, csúnya látványt nyújt, és csak a rombolásra vár. Milyen fontos egy szilárd, mozdíthatatlan alap, amely sík és derékszögű, és alkalmas arra, hogy sok generáción át megtartsa azt, ami ráépül. Pontosan ilyen biztos és örök alapot raktak le számunkra, amelyre építhetjük hitünk szerkezetét Istenben és ígéreteiben.

Ahogy Pál apostol mondja kulcsversünkben, ez az alap Jézus Krisztus.

Ezt a képet tovább bővítve az apostol így ír: „Ti vagytok Isten épülete”, hangsúlyozva, hogy az Úr minden szentségben élő gyermeke Krisztus szilárd alapjaira építi fel Istennek tetsző jellemét. – 1 Korinthus 3:9

Ennek az illusztrációnak a jelentését más szavakkal fejezi ki Pál apostol, amikor azt írja: „Ha valaki Krisztusban van, új teremtmény az.” (2 Korinthus 5:17). Hogyan juthatunk Krisztusba? Először is meg kell ismernünk őt és alapvető szerepét Isten üdvözlési tervében. El kell ismernünk, hogy Jézus a Mennyei Atyja iránti szeretetének és saját szeretetének kifejezéseként életét váltsággul adta, helyettesítve Ádám és az általa elítélt faj elvesztett életét. (Róma 5:18,19; 1 Timóteus 2:5,6). Ez azt jelenti, hogy Jézust elismerjük Megváltónkként, üdvösségünk alapjaként.

Ha igazán megértjük, mit tett Krisztus értünk, és teljes szívünkből hiszünk benne, az életünk irányában hatalmas változás következik be. Az apostol így magyarázza: „Krisztus szeretete kényszerít minket, mert így ítéljük meg, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindnyájan meghaltunk; és hogy ő meghalt mindenkiért, hogy azok, akik élnek, ne többé maguknak éljenek, hanem annak, 2025. augusztus

aki értük meghalt és feltámadt.” – 2 Korinthus 5:14,15

A lecke kontextusában Pál ezt a munkát ahhoz hasonlítja, hogy Krisztus alapjaira „arannyal, ezüsstel, drágakövekkel” építünk, amelyek az Ő Igéjének értékes igazságait és drága ígéreteit jelképezik (1 Korinthus 3:12). „Mi vagyunk az Ő alkotása, Krisztus Jézusban teremtetünk jó cselekedetekre, hogy azokat cselekedjük.” – Efézus 2:10

A keresztény növekedés egyik alapvető feltétele a hit Isten láthatatlan dolgában. A korinthusi gyülekezet, amelynek Pál írt, ezzel kapcsolatban nehézségekkel küzdött. Pál azt mondta róluk, hogy testi, vagyis földi, emberi nézőpontúak. Ennek eredményeként túl nagy jelentőséget tulajdonítottak a látható emberi vezetőknek. - 1 Korinthus 3:1-4

Itt rámutat arra, hogy mennyire fontos, hogyan építünk az alapra, amelyet kaptunk. Az apostol utal arra, hogy egyesek „fával, szénával, szalmával” építettek, azaz emberi módon, a test szellemét kifejezve – ami nem állná ki Isten ítéletének próbáját (12-15. versek). Pál tudta, hogy a keresztények építkezésének alapja Krisztus és Isten láthatatlan vezetésének elismerése kell, hogy legyen. „Ki tehát Pál, és ki Apollós, ha nem szolgálk,

akik által hittetek? ... Én ültettem, Apollós öntözött,
de Isten adta a növekedést.” – 1 Korinthus 3:5,6